

מ"ת 47252/01/18 - מדינת ישראל נגד עמית חיים פרז

בית משפט השלום באשקלון

מ"ת 47252-01-18 מדינת ישראל נ' פרז (עציר)
תיק חיצוני: 24995/2018

בפני כבוד השופטת ענת חולתא
מבקשים מדינת ישראל
נגד
משיבים עמית חיים פרז (עציר)

החלטה

1. הוגשה בקשה דחופה לאפשר את יציאתו של המשיב ממעצר, בליווי ובפיקוח של אמו, על מנת לאפשר לו להשתתף בהלוויית דודו - אחיה של האם - שצפויה להתקיים מחר, בשעה שטרם נקבעה, לאחר שתובא גופת של המנוח לישראל.
2. לאחר שמיעת טיעוני הצדדים קבעתי, כי החלטה תינתן בסוף היום לאחר עיון נוסף.
3. לאחר שעיינתי בטענות הצדדים, בקווים המנחים שנקבעו בהחלטות בית המשפט העליון לטיפול בבקשות מעין אלה, באופן בו יישמו ערכאות דיוניות שונות את הנחיות בית המשפט העליון וכן בנסיבות המקרה שבפני אני סבורה, כי יש לדחות את הבקשה. יחד עם זאת, אני סבורה כי יש לאפשר למבקש פיתרון חלופי שיאפשר לו להיפרד בכבוד מדודו ועל כן אני נכונה לאפשר למבקש לצאת בליווי ובפיקוח אמו לבית העלמין באחד משני המועדים הבאים - עלייה לקבר המנוח בתום ימי השבעה או עלייה לקבר המנוח לגילוי מצבה, במלאות שלושים לפטירתו.
4. מפאת קוצר הזמן לא ארחיב בנימוקים ובתשתית המשפטית הרלוונטית. לעניין זה אפנה את הצדדים לבש"פ 5857-17 בעניין **קורבנקוב** וכן ראו החלטתי במסגרת מ"ת 17-11-19154 בעניין **ויזמן**. דומה שאין מחלוקת, כי על פי נהלי שב"ס, גם לו היה המבקש בסטטוס "אסיר" (שאז זכאי, עקרונית, ליציאה לחופשות) הבקשה שבפניי אינה נכנסת בגדרי פקודות שב"ס שכן אין מדובר בהלוויית קרוב מדרגה ראשונה.
5. בעמדת שב"ס שהובאה בפניי שב"ס מתנגדים לבקשה - הן לאור העיקרון העומד בבסיס פקודות שב"ס, כי יציאה לחופשה ממעצר מנוגדת לתכלית המעצר ואינה מוסדרת בנהלים והן לגופו של עניין מאחר שאין מדובר בהלוויית קרוב משפחה מדרגה ראשונה. בנוסף, שב"ס מפנים גם לאירוע משמעותי הכרוך בהתנהגות בוטה ומאיימת כלפי איש שב"ס.
6. מכאן, הבקשה שבפניי היא לפעול בניגוד לנהלי שב"ס (גם לו חלו על המבקש) בטענה לקשר המיוחד שבין המשיב למנוח, על רקע נסיבות חייו של המשיב. הן אמו של המשיב והן המשיב עצמו טענו במעמד הדיון והתייחסו לקשר מיוחד זה. נמסר, כי אמו של המשיב, שעד כה בשל מעשיו שהביאו למעצרו, לא הציעה עצמה כגורם מפקח, התייצבה באולם בית המשפט ומסרה כי מוכנה ומבקשת ללוות ולפקח אחר

המשיב כך שיוכל להשתתף בהלוויה.

7. אין מחלוקת, כי על פי הפסיקה המוכרת וכן החלטות דיוניות שניתנו במהלך השנים הוכרה סמכותו של בית המשפט להחליט במקרים קונקרטיים תוך סטייה מנהלי שב"ס אך הושם הדגש על העיקרון הכללי ולפיכך בבוא בית המשפט לקבל החלטה עליו לתת משקל של ממש לנהלי שב"ס, לבחון את הבקשה שבפניו גם בעיניים "מנהליות" ובשים לב לעיקרון השוויון וכן לשאלת הקצאת משאבי הציבור. שיקול אחרון זה פחות רלוונטי לענייננו שכן איננו עוסקים ביציאה ממעצר בליווי שב"ס.

8. אציין, כי בכל הנוגע למנהגי קבורה ואבלות, אלה הוכרו בשורת החלטות של הערכאות השונות ככאלה המצדיקות יחס מתחשב ומיוחד בשקילת בקשות עצורים ואסירים. עם זאת, לעובדה שאין מדובר בקרוב מדרגה ראשונה משמעות לא רק בשל עיקרון השוויון אלא הדבר יורד גם לשורש מנהגי האבלות על פי ההלכה. עם זאת, לאחר ששמעתי את אמו של המשיב ואת המשיב עצמו אני מוכנה להניח, כי אכן במקרה זה קיים קשר קרוב ומיוחד בין המשיב והמנוח. קשר זה יכול היה, כשלעצמו, להצדיק בחינת אפשרות לסטייה מנהלי שב"ס במקרה שבפני.

9. אל מול השיקול שלעיל עומדים שני שיקולים נוגדים משמעותיים. האחד, מסוכנות המשיב הקונקרטי והכללית כעולה ממכלול המסמכים שבתיק וגם מתוך עיון חוזר בחוות הדעת הפסיכיאטרית בעניינו ובתסקיר שירות המבחן. דיווח שב"ס על אירוע משמעת כלפי אנשי צוות מתיישב עם הערכת המסוכנות עד כה וכן העובדה, כי במסגרת כתב האישום מיוחסת למשיב גם עבירה של הפרת צו הגנה כלפי המתלונן (שהוא אביו). אזכיר, כי המשיב עצור עד תום ההליכים בעניינו.

השני, עניינו נוכחות הצפויה של המתלונן, אביו של המשיב, בהלוויה. לעניין זה התעוררה מחלוקת מסויימת לאחר שב"כ המבקש מסרה מתוך שיחה עם המתלונן כי בכוונתו להגיע להלוויה ואמו של המשיב מסרה כי בשיחה עם המתלונן (ממנו היא גרושה מזה שנים) מסר, כי אם המשיב יגיע להלוויה הוא לא יגיע ואף הביעה דעתה, כי לאור עוצמת הקשר בין השניים יש לתת עדיפות במקרה זה למשיב על פני אביו. על פי העולה מהדברים שנמסרו באולם ב"כ המדינה שוחחה עם המתלונן לאחר המועד בו שוחחה אמו של המשיב עמו.

10. אינני סבורה כי יש מקום להגביל את המתלונן מלהגיע לאירוע או ליצור מצב דברים שבו ירגיש שהוא מנוע מלהשתתף בהלוויה או שמצופה ממנו להימנע ממנה. ב"כ המבקש גם הדגיש, שהוא אינו עותר לכך. משנמסר בשיחה עם ב"כ המבקש כי המתלונן כשלעצמו מתכוון להשתתף בהלוויה אני סבורה כי יש לתת משקל מכריע להודעה זו ודי בעובדה זו כדי להביא לדחיית הבקשה.

לעניין זה אין לי אלא לחזור ולהפנות לעובדות כתב האישום. במכלול נסיבותיו של התיק ושל המשיב עצמו האפשרות, כי נוכחות השניים יחדיו באותו אירוע, שהוא אירוע רגשי מעצם טיבו, עלולה להוביל להתלקחות או להתלהטות היצרים ובעקבות זאת גם להתנהגות פורצת גבולות מצדו של המבקש אינה אפשרות בלתי סבירה.

11. משכך, אני מחליטה לדחות את הבקשה.

12. יחד עם זאת, מתוך הכרה בעוצמת הקשר הנטען בין המשיב ובין המנוח אני נכונה לאפשר למבקש לצאת לביקור בקבר המנוח, בליווי ובפיקוח ולאחר שיופקדו ערבויות מתאימות **באחד** משני המועדים שלהלן: עלייה לקבר המנוח בתום השבעה **א** עלייה לקבר המנוח לטקס גילוי מצבה במלאות שלושים לפטירתו.

13. אם יחפוץ המבקש לעשות כן, יגיש, מבעוד מועד בקשה מתאימה הכוללת פרטים מלאים לרבות כתובת

ושעות ותינתן החלטה משלימה. יודגש, כי על מנת לאפשר למדינה לערור על ההחלטה במקרה הצורך, יש להגיש את הבקשה לפחות 72 שעות מראש, אלא אם הבקשה מוגשת **בהסכמה**.

14. המזכירות תודיע בדחיפות לב"כ הצדדים.

ניתנה היום, ט"ו סיוון תשע"ח, 29 מאי 2018, בהעדר הצדדים.